

СЕКЦІЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ

Т. В. Шепеленко

ФІЗКУЛЬТУРНА ОСВІТА У ЗМІШАНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

У сучасній Україні здійснюється процес інформатизації і комп'ютеризації освіти. Для вільної орієнтації в інформаційних потоках фахівець будь-якого профілю повинен отримувати, обробляти та використовувати інформацію за допомогою комп'ютера.

Комп'ютеризація фізкультурної освіти у ЗВО передбачає використання комп'ютера для створення навчально-методичних матеріалів, обліку успішності, у позанавчальний час та ін. Але, на жаль, поки що не існує методичних розробок, навчальних програм, які відображають особливості використання комп'ютерних технологій у викладанні фізичного виховання у ЗВО.

Комп'ютеризація освіти у цьому році (у зв'язку з карантинном) торкнулась, безумовно, і дисципліни «Фізичне виховання». Важливо за час навчання у ЗВО не тільки компенсувати дефіцит рухів у студентів, але й підготувати їх до майбутньої професійної діяльності засобами фізичної культури, передати знання у сфері фізичної культури і спорту, які дають змогу самостійно, методично правильно організувати оздоровчо-спортивну діяльність у подальшому.

Ще декілька років тому комп'ютер і фізичне виховання здавалися несумісними поняттями. Сучасному викладачу фізичного виховання необхідно володіти комп'ютерними технологіями, які дуже швидко входять до нашого життя, іноді навіть проти нашого бажання.

У мережі Інтернет можна знайти багато ресурсів з фізичної культури, але не всі вони відповідають вимогам навчального процесу. Навчально-методичний комплекс дисципліни слід перетворити у зв'язку з використанням спеціалізованого програмного забезпечення відповідно до стандартів.

Для наповнення контенту електронної робочої галузі з фізичного виховання викладачі кафедри мають створити і постійно оновлювати навчальні матеріали, які дають змогу засвоїти всі розділи програми навчання з фізичного виховання: теоретичний, практичний та контрольний.

Навчально-методичний комплекс студентам доступний як у друкованому вигляді, так і в електронному. У цьому є свої плюси і мінуси: не завжди у студентів є можливість і бажання читати з монітора або екрана мобільного засобу; у друкованому варіанті краще засвоюється інформація, не стомлюються очі, є можливість змінювати положення тіла; в електронному варіанті слід надати перевагу матеріалам у форматі pdf (зручна навігація, краще завантажуються малюнки).

Крім основних навчально-методичних матеріалів, які необхідні для вивчення теоретичної частини програми дисципліни «Фізичне виховання», викладачі мають розробити і постійно актуалізувати електронні версії навчальних матеріалів зі спортивної спеціалізації. Для успішного засвоєння спеціалізації викладачу у процесі занять необхідно вирішувати завдання фізичної, технічної, тактичної підготовки тих, хто займається. Такий процес покладає на викладача ряд додаткових обов'язків зі створення навчально-методичних матеріалів з видів спорту.

Використання комп'ютерних технологій у викладанні фізичного виховання студентам дистанційно дає змогу реалізовувати вимоги теоретичного і контрольного розділів програми, засвоїти їх студентами самостійно, а контент з практичного розділу повинен допомагати студентам скласти уяву про правильну техніку виконання тих чи інших рухових дій.

Такий підхід дає можливість контролювати час, темп і шлях вивчення матеріалу, але без традиційних, «живих» занять у спортивному залі, стадіоні фізичне виховання неможливе.

А. М. Буц

РОЗВИТОК ЦИФРОВИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ВИКЛАДАЧІВ У СФЕРІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Досвід розвитку освітніх систем у розвинутих країнах свідчить про те, що підвищення ефективності навчання нерозривно пов'язане з упровадженням інформаційно-комунікативних технологій.

Звичайного поширеного використання комп'ютерів, мережі Інтернет уже недостатньо. Тепер використовують електронні системи керування навчанням (Moodle, Google Classroom та ін.). Ці системи мають багато переваг: широкі можливості для комунікації, можливість використання будь-якої системи оцінювання, інформацію про роботу тих, хто навчається, та інше. Але є й недоліки, а саме; проблеми використання старих методів навчання при нових технологіях – практичні заняття придатні переважно для традиційного навчання, вони не підходять для використання в онлайн-навчанні; проблеми педагогіки – студент на відстані, який навчається тільки за допомогою інформаційних технологій, не отримує можливості набутти ті необхідні навички і якості, які б змогли напрацювати на практичних заняттях під керуванням викладача (є суто практичні дисципліни); необхідність оснащення кафедр університету комп'ютерним устаткуванням та мережею Інтернет; нестача професійності під час розробки навчальних онлайн-матеріалів і необхідність спеціальної підготовки викладачів для роботи з новими технологіями.